

מוסף ליום ב' של ראש השנה תתצג

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֶלְמָא דִּי בָרָא כְרַעוּתָהּ, וַיִּמְלִיף
מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב (נ"א קץ) מְשִׁיחָהּ,
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן
קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלַם וּלְעָלְמֵי
עָלְמַיָּא, יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְעָלָא וּלְעָלָא מְכָל
בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, מְשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ
אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

שיר הכבוד

הארון

פוחצין

אשיר לך שירים נעימים,
ואחבר לך שירים, כי אליך
כלתה נפשי.

נפשי חשקה לחסות בצילך
כדי שאוכל לדעת כל
סודותיך.

בכל פעם שאדבר על כבודך
ליבי רוגש אל אהבתך.

ולכן אספר עליך ועל כבודך
ואשיר לכבודך שירי ידירות.

אספר על כבודך אף שלא
ראיתך, אתאר ואכנה אותך
בכינויים אף שלא הכרתך.

מסרת לגביאיך גילוי
סודותיך ונדמית להם
בדימויים שונים שגילו על
קיום זיוו של כבודך.

חזן אנעים זמירות, ושירים
אָאָרְג, כי אליך נפשי תִּעְרַג:

קהל נפשי חמדה בצל יָדְךָ, לְדַעַת כָּל
רִז סוֹדְךָ:

חזן מִדֵּי דְבָרֵי בְּכֻדְךָ, הוֹמָה לְבִי
אֶל הוֹדִיךָ:

קהל עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבְּדוֹת, וְשִׁמְךָ
אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

חזן אֲסַפְּרָה כְּבוֹדְךָ וְלֹא רָאִיתִיךָ,
אֲדַמֶּךָ אֲכַנֶּךָ וְלֹא יִדְעֶתִיךָ:

קהל בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ, דְּמִית
הָדָר כְּבוֹד הוֹדְךָ:

מוסף ליום ב' של ראש השנה

חזן גדלתך וגבורתך, פנו לתקן
פעלתך:

אוצר החכמה

קהל דמו אותך ולא כפי ישר, וישווה
לפי מעשיך:

חזן המשילוך ברב חזיונות, הנך
אחד בכל דמיונות:

אוצר החכמה

קהל ויחזו בך זקנה ובחרות, וישער
ראשך בשיבה ושרות:

חזן זקנה ביום דין, ובחרות ביום
קרוב, כאיש מלחמות ידיו לו רב:

קהל חבש כובע ישועה בראשו,
הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו:

חזן טללי אורות ראשו נמלא,
קוצותיו רסיסי לילה:

קהל יתפאר בי, כי חפץ בי, והוא
יהיה לי לעטרת צבי:

חזן כתרם טהור פז דמות ראשו,
וחה על מצח פבוד שם קדשו:

את תוקף מעשיך הם כינו
בכינניים של גדולה וגבורה.

הנביאים תיארו אותך
בתיאורים, אך כל אלו אינם
מה שאתה באמת, והם
משוים אותך לפי מעשיך כי
אתה למעלה מהשגה.

אוצר החכמה

1234567

הם המשילו אותך בתיאורים
כלשון בני אדם בחזיונות
הנבואה שלהם, על אף כל
הדימויים הנך אחד בלא
שום דמות גוף כלשהו.

1234567

הם ראוך במראה הנבואה
פעם כזקן ופעם כבחור, ואת
שער ראשך ראו פעם כשל
זקן ופעם כשל צעיר.

ביום דין נראית להם במחזה
כזקן, ובמלחמה כצעיר, איש
מלחמה שכוחו גדול.

בשעת מלחמה נראה
לנביאים כשל ראשו
[כביכול] כובע של ישועה
והצלה, וכביכול יד ימינו
וזרועו הקדושה הושיעו לו.

ראשו מלא רסיסי טל שחר,
וקצות שערותיו כנטיפי טל
היורדים בלילה.

ה' מתפאר בנו ישראל עמו
כי הוא חפץ בנו, והוא יהיה
לי לעטרה יפה.

ראשו נראה כעשוי מזהב
טהור ועל מצחו חקוק שם
כבודו.

מוסף ליום ב' של ראש השנה תתצה

בכתר של חן וכבוד, יופי ותפארת, אומתו ישראל הכתירה אותו בתפילותיה.

שער ראשו כשל אדם בימי בחרותו אשר קצות שערותיו עשויות תלתלים שחורות.

ביהמ"ק שהוא המקום בו מתגלים יופיו ותפארתו, יזכר לפניו וישמחנו בבנינו. ישראל עם סגולתו הוא כתר של הקב"ה, כתר מלוכה, יופי ותפארת.

את ישראל העמוסים בתורה ובמצוות נשא על כנפי נשרים ממצרים. ענד כתר תורה לראשם, כיבדם בתורתו כי היו יקרים בעיניו. בתפילין שלי כתוב שבח ה' ובתפילין שלו שבחי ישראל, וה' קרוב אלי כשאני מתפלל אליו.

כאשר ה' לוחם בגויים מלבושו אדום מדם חללים בשובו מנקמתו באדום, כאדם הדורך ענבים בגת שבגדיו נעשים אדומים.

ה' הראה למשה רבינו העניו מכל אדם קשר תפילין של ראש, ומשה ראה תמונת ה'. ה' רוצה בישראל ואת הענוים משבח, ה' יושב על כסא העשוי מתהילות ישראל בהם יתפאר.

קהל לחן ולכבוד צבי תפארה, אמתו לו עטרה עטרה:

חזן מחלפות ראשו פבימי בחרות, קוצותיו תלתלים שחורות:

קהל נוה הצדק צבי תפארתו, יעלה נא על ראש שמחתו:

חזן סגלתו תהי בידו עטרת, וצניף מלוכה צבי תפארת:

קהל עמוסים נשאם, עטרת ענדם, מאשר יקרו בעיניו כבדם:

חזן פארו עלי, ופארי עליו, וקרוב אלי בקראי אליו:

קהל צח ואדם ללבושו אדם, פורה בדרךכו פבואו מאדום:

חזן קשר תפילין הראה לענו, תמונת יהוה לנגד עיניו:

קהל רוצה בעמו ענוים יפאר, יושב תהלות בם להתפאר:

חזן ^{אוצר החכמה} ראש דְּבָרְךָ אֱמֶת, קוֹרֵא
מֵרֹאשׁ, דֵּר וְדֹר עִם דּוֹרְשֵׁיךָ דָּרֵשׁ:

אוצר החכמה
קהל שִׁית הַמּוֹן שִׁירֵי נָא עֲלֶיךָ, וְרַנְתִּי
תִּקְרַב אֵלֶיךָ:

חזן תְּהִלָּתִי תְּהִי נָא לְרֹאשְׁךָ
עֲטֹרָת, וּתְפִלָּתִי תִכּוֹן קְטָרֶת:

קהל ^{אוצר החכמה} תִּיקַר שִׁירַת רֵשׁ בְּעֵינֶיךָ, כְּשִׁיר
יוֹשֵׁר עַל קָרְבְּנֶיךָ:

חזן בִּרְכָתִי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מִשְׁבִּיר,
מִחוּלָּל וּמוֹלִיד צְדִיק כְּבִיר:
קהל וּבִבְרָכָתִי תִנְעֲנַע לִי רֹאשׁ,
וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כְּבָשָׁמִים רֹאשׁ:

חזן יַעֲרֹב נָא שִׁיחֵי עֲלֶיךָ, כִּי נַפְשִׁי
תַּעֲרֹג אֵלֶיךָ:
סוגרין הארון

לְךָ יְהוָה הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה,
וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד, כִּי כָל
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לְךָ יְהוָה הַמְּמַלְכָה
וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ, מִי יִמְלֹל
גְבוּרֹת יְהוָה, יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ,

ק"י

תחילת דברך בסיני "אנוכי"
אמת הוא, אתה ה' בורא
עולמות מקדם, לדורי דורות
תענה לעמך דורשיך.

שים נא את שירי הרבים
עליך, ותפילתי תקרב אליך
ותקבלנה.

מתהילתי אליך יקשור
המלאך [סנדלפון] כתר
לראשך, תערב לפניך
תפילתי כהקרבת קטורת.

תהיה שירתי שירת הדל
חשובה בעיניך, כשיר ששרו
הלויים בזמן שהקריבו
קרבנות בביהמ"ק.

וברכתי תעלה לכתרו של ה',
המספק מזון לכל הבריות,
היוצר ובורא והוא צדיק
נשגב.

וכשאברך אותך, תנענע לי
בראשך לאות רצון, ואת
הברכה קבל כבשמים
טובים.

יהיה נא דיבורי ערב לפניך
כי נפשי חשקה אליך.

לך ה' הגדולה, הכח, היופי,
הנצחון במלחמות והזיו, כי
כל הנמצא בשמים ובארץ
שלך הוא, הממלכה שלך
הוא ואתה מתנשא מעל כל
הראשים, מי יוכל לספר כל
מעשי גבורות ה', מי יוכל
להשמיע כל שבחיו.